

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først til hr. Ole Sohn, som jeg synes har fuldstændig ret, når han siger, han normalt prøver at have en meget fair tilgang til det her – og meget saglig.

Det stod for min egen regning det der, og hvis det giver problemer for hr. Ole Sohn i hans bagland, så beklager jeg meget, men sådan mener jeg faktisk, hr. Ole Sohn normalt har tacklet debatterne. Derfor kom det også bag på mig, da hr. Ole Sohn sagde, at man skærer ned i den offentlige vækst – sådan opfattede jeg det, og jeg tror altså også, at hr. Ole Sohn sagde sådan – for jeg synes, det er en sprogbase af rang.

Men også nu, hvor hr. Ole Sohn siger – nu er det så mere stringent, men stadig væk alligevel uforståeligt – at der er yderligere nedskæringer over for kommunerne.

Sagen er altså, og nu forklarer jeg det så vel for tredje eller fjerde gang, at kommuner, amter og stat samlet har mere til forbrug for hvert år, der går, end man havde året forinden – altså realvækst – også når man korrigerer for befolkningssammensætningen.

Så er det selvfølgelig et spørgsmål, hvordan de penge år for år skal fordeles plus de penge, som man kan prioritere ved at nedsætte nogle udgifter fra den offentlige sektor for at prioritere nogle andre. Her har jeg sagt krystalklart, hvad Dansk Folkepartis prioritering er i forhold til den offentlige sektor. Vi mener, at den prioritering bør foregå ved at de borgernære servicere er i højsædet, og det er jo selvfølgelig i høj grad de aktiviteter, der sker ude i kommunerne og i amterne.

Så det er jo et rimelig klart svar, men jeg synes ikke rigtig, spørgerne anerkender svarene i de nye spørgsmål, der så kommer. Man gentager bare det samme, og det er det, fru Pernille Falcon også gør, når hun så går op og siger: Nu har vi så konstateret i dag, at der er blevet skåret ned. Det er altså en udtalelse, der må stå fuldstændig for fru Falcons egen regning, det er ikke noget, jeg kan tages til indtægt for, for jeg mener det ikke. Jeg mener, det er forkert, og jeg mener, det er dokumenteret heroppefra flere gange, at det er forkert. Der er sket prioriteringer, men samlet set er der ikke sket nedskæringer.

Så kan det godt være, hvis vi havde siddet i den enkelte situation og skulle prioritere, at vi ville have prioriteret på en anden måde, men samlet set er det en forkert udlægning, der kommer heroppefra. Den er altså kommet mange

gange, men ikke desto mindre er den lige forkert.

(Kort bemærkning).

Nicolai Wammen (S):

Hr. Kristian Thulesen Dahl gør sig store anstrengelser for at prøve at få det til at se ud, som om den stramme kommune- og amtsaftale, der er lavet, det skattestop, som regeringen og Dansk Folkeparti står bag, og nu den seneste skatteaftale, ikke kommer til at få konsekvenser ude i kommuner og amter. Det er ganske enkelt ikke rigtigt.

Kl. 17.10

Vil Dansk Folkeparti dog ikke erkende, at de vækstrammer, man havde lovet ude i kommuner og amter, som i forvejen var fedtede, men fair, tager man penge væk fra, så der bliver færre penge, end man var stillet i udsigt ude i kommunerne og amterne, til at løse de store opgaver, der er?

Det er virkeligheden, og det er jo det, som hr. Kristian Thulesen Dahls vælgere og alle andre vælgere oplever i deres dagligdag. Det nytter ikke noget at prøve at trylle med tallene og prøve at få det til at se pænere ud. Der bliver taget penge ud af den offentlige sektor med stemmer fra Dansk Folkeparti. Det kommer til at ramme der, hvor det gør ondt, de bløde områder.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg anerkender fuldt ud, at der allerede nu er gået lang tid siden valget, og derfor er det lang tid siden, Socialdemokratiet var i regering. Hr. Nicolai Wammen var jo heller ikke minister og har derfor heller ikke, kan man sige, et direkte medansvar for den 2010-plan, der ligger som udgangspunkt frem til 2010.

Men hvis hr. Nicolai Wammen nu alligevel et eller andet sted følte et moralsk ansvar for en plan, som hans nuværende partiformand har været medskribent på, så ville han jo selvfølgelig også have forståelse for, at skattestop og 2010-planens udgiftsmålsætninger er to vidt forskellige ting. Det ene regulerer indtægtssiden, og det andet regulerer udgiftssiden.

Det handler om, at 2010-planen, som Socialdemokraterne selv har lavet, fortæller os, hvor meget de offentlige udgifter må stige med hvert år, og lægger 0,5 pct. ind som realvækst fra 2005 og fremefter som en kendsgerning, som Socialdemokratiet jo med de udtalelser, der kommer